

Edukacja IPN

<https://edukacja.ipn.gov.pl/edu/materialy-edukacyjne/teki-edukacyjn/polskie-podziemie-niepodleglos/lownik-i-biogramy-post/155335,Rak-Albin-Walenty-Lesinski-18981960.html>

05.05.2024, 09:30

Rak Albin Walenty „Lesiński” (1898-1960)

Płk NSZ Albin Walenty Rak „Lesiński” (1898-1960), ur. 13 II 1898 r., Krotoszyn, woj. poznańskie. Z wykształcenia był nauczycielem. W czasie I wojny światowej walczył w szeregach armii niemieckiej na frontach rosyjskim i francuskim. Zdezerterował w 1918 r. W tym samym roku walczył w powstaniu wielkopolskim. Następnie zgłosił się na ochotnika do WP. W okresie międzywojennym służył jako zawodowy oficer artylerii, m.in. od 1936 r. w 16. pal w Grudziądzu. W wojnie 1939 r. walczył jako dowódca 2. Dywizjonu tego pułku, który wchodził w skład Armii „Pomorze”. Dostał się do niemieckiej niewoli, a następne dwa lata spędził w oflagu. Zwolniono go w 1942 r. z powodu złego stanu zdrowia. W tym czasie mieszkał w Skierniewicach. Od 1943 r. należał do NSZ. Kolejno pełnił funkcję zastępcy szefa sztabu KG NSZ, p.o. szefa i I zastępcy szefa sztabu. Podporządkował się rozkazowi scalenia z AK z marca 1944 r., co więcej, został wyznaczony na stanowisko pełnomocnika dowódcy AK ds. scalenia z AK i p.o. komendanta głównego NSZ. Skazany przez Sąd Wojenny NSZ niescalonej z AK na karę śmierci. 15 VI 1944 r. porwano go i wymuszono zrzeczenie się pełnionych funkcji, odwołanie wcześniejszych rozkazów i podporządkowanie się komendantowi głównemu NSZ-ONR płk. Stanisławowi Nakoniecznikowowi „Kmicicowi”. Po zwolnieniu przez porywaczy odwołał wszystkie wcześniejsze zobowiązania. Walczył w powstaniu warszawskim, ale uniknął niewoli, wychodząc z ludnością cywilną. W listopadzie 1944 r. po powstaniu NZW został komendantem głównym. Pełnił tę funkcję do końca maja 1945 r. W lutym 1945 r. skierował prośbę o przyjęcie do „ludowego” WP, ale została ona odrzucona. Zamieszkał w Cieszynie (pow. Ostrów Wielkopolski) i podjął pracę w miejscowej szkole powszechnej. 18 VIII 1945 r. aresztowany przez UB. Był przetrzymywany bez wyroku do maja 1946 r. Powrócił do poprzedniego miejsca zatrudnienia i pracował do śmierci. Zmarł 31 V 1960 r. w Ostrowie Wielkopolskim. Pochowany na cmentarzu w Cieszynie. Odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi.

Opcje strony